Ώρολόγιον - Μεσονυκτικόν Πεντηκοστάριον - Κυριακή τῶν Μυροφόρων

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Χοιστὸς ἀνέστη ἐκ νεκοῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαοισάμενος. (ἐκ γ')

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τοιάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύοιε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτες ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐςανοῖς, άγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ώς ἐν οὐςανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄςτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμεςον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειςασμόν, ἀλλὰ ςῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηςοῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υίοῦ καὶ τοῦ

Άγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰὧνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Άμήν. Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε ποοσκυνήσωμεν καὶ ποοσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε ποοσκυνήσωμεν καὶ ποοσπέσωμεν Χοιστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου έξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ απὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ότι τὴν ανομίαν μου έγω γινώσκω, καὶ ἡ άμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διὰ παντός. Σοὶ μόνω ήμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ίδοὺ γὰς ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν άμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰο ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κούφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὑσσώπω, καὶ καθαοισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲο χιόνα λευκανθήσομαι. Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφοοσύνην άγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν άμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου

ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον έν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀποὀῥίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς όδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με έξ αίμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου άγαλλιάσεται ή γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ότι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν όλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετοιμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῆ εὐδοκία σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ίερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Τῆς Ὁκτωήχου - - - - **ΧΟΡΟΣ**

Κανὼν Τοιαδικός. Ὠιδὴ α΄.

Ήχος β΄. Έν βυθῷ κατέστρωε.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τριττὴν καὶ μίαν ἀρχικήν, φύσιν τῆς Θεότητος, ἀσματικῶς ὑμνήσωμεν λέγοντες. Τοῦ ἐλέους πέλαγος ἀνεξάντλητον, οὐσιῶδες ὡς ἔχουσα, σὲ τοὺς προσκυνοῦντας φρούρησον, καὶ σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ό πηγῆ καὶ ὁίζα πεφυκώς, ὁ Πατὴο ὡς αἴτιος, τῆς ἐν Υίῷ καὶ ἁγίῳ σου Πνεύματι, συμφυοῦς Θεότητος, τὸ τρισήλιον τῆ καρδία μου πήγασον σέλας, καὶ μεθέξει λάμπουνον, σῆς θεουργοῦ ἐλλάμψεως.

Δόξα.

Τοιφεγγής Μονὰς θεαοχική, πᾶσαν διασκέδασον, άμαοτιῶν καὶ παθῶν μου τὴν ζόφωσιν, φωτεινῶν ἀκτίνων σου, γλυκυτάταις ἐν μετουσίαις, καὶ ποίησον σοῦ τῆς ἀποοσίτου, δόξης με ναόν, καὶ σκηνὴν ἄχοαντον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ροῦν τὸν ποὶν τῆς φύσεως ἡμῶν, πεπονθυίας ἄτοπον, καὶ ποὸς φθορὰν ὀλισθησάσης Ἄχοαντε, σαρκωθεὶς ἐν μήτρα σου, ὁ Θεὸς Λόγος, φιλανθρώπως ἀνέστειλε, καὶ τὴν θεαρχίαν τρίφωτον, ἡμᾶς ἐμυσταγώγησεν.

'Ωιδὴ γ'.

Ήχος β΄. Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσότητι τῆς φύσεως θεαρχία, ὁμότιμον δοξάζω σε τοῖς προσώποις· ζωὴ γὰρ ἐκ ζωῆς χορηγὸς οὖσα, ἀρξήτως πέφυκας, εἶς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ήμᾶς.

Σὺ τάξεις τὰς ἀὕλους καὶ οὐρανίους, ὑπέστησας ὡς ἔσοπτρα τοῦ σοῦ κάλλους, Τριὰς ἡ ἀδιαίρετος μοναρχία, ὑμνεῖν ἀπαύστως σε, ἀλλὰ καὶ νῦν ἡμῶν, ἐκ πηλίνου στόματος, δέξαι τὴν αἴνεσιν.

Δόξα.

Στεφέωσον τῆς Πίστεως ἐν τῆ πέτρα, καὶ πλάτυνον ἀγάπης σου τῷ πελάγει, καρδίαν καὶ διάνοιαν τῶν σῶν δούλων, Μονὰς τρισήλιε· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐφ' ῷπερ ἐλπίζοντες, μὴ αἰσχυνθείημεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο πᾶσαν ποὶν ὑπόστασιν οὐσιώσας, τῆς κτίσεως ἐν μήτοᾳ σου οὐσιώθη, ἀπείοᾳ ἀγαθότητι, Θεοτόκε, καὶ φῶς τοισήλιον, πᾶσιν ἀνέτειλε, τῆς μιᾶς Θεότητος, καὶ Κυριότητος.

Κάθισμα. Ήχος β'.

Ότε κατ' ἀρχάς, τὸν Ἀδὰμ διέπλασας Κύριε, τότε τῷ λόγῳ σου τῷ ἐνυποστάτῳ, ἐβόησας εὔσπλαγχνε. Ποιήσωμεν κατὰ τὴν ἡμετέραν ὁμοίωσιν, τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ ἄγιον συμπαρῆν δημιουργόν διὸ βοῶμέν σοι, Ποιητὰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ήχος β'.

Ότε πρὸς ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐλθεῖν κατηξίωσε, τότε σου Πάναγνε, τὴν καθαρωτάτην νηδὺν ἐγκατώκησε, καὶ ἔσωσε διὰ σοῦ τῶν ἀνθρώπων τὸ φύραμα, χαρισάμενος ἄπασι βασιλείαν οὐρανῶν διὸ βοῶμέν σοι, Θεοτόκε άγνή, χαῖρε Δέσποινα.

ωιδή δ'.

Ήχος β'. Υμνῶ σε ἀκοῆ.

Αγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Νοεῖν σε, οὐδὲ τάξεις ἄϋλοι, ἐξισχύουσι τῶν Ἀγγέλων, τριὰς μονάς, ἄναρχε· ἀλλ' οὖν ἡμεῖς πηλίνη γλώττη, τὴν σὴν οὐσιώδη άγαθότητα, καὶ ἀνυμνοῦμεν πίστει καὶ δοξάζομεν.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Υπάρχων, πλαστουργὸς τῆς φύσεως, Παντοκράτορ, τῆς τῶν ἀνθρώπων, πᾶσαν ἐμὴν βλέπεις νῦν, ὡς πανδερκὴς ἀδυναμίαν διὸ κατοικτείρησον τὸν δοῦλόν σου, καὶ πρός ζωὴν βελτίστην ἐπανάγαγε.

Δόξα.

Μονάδος, ἀρχικῆς ἀσύγχυτα, τρία πρόσωπα ἀνυμνοῦμεν, ὡς εἰδικῶς ἔχοντα, καὶ μεριστῶς τὰς ὑποστάσεις ἀλλ' οὖν ἡνωμένα, καὶ ἀμέριστα, ἔν τε βουλῆ, καὶ δόξη καὶ Θεότητι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ναόν σε, καθαφὸν καὶ ἄχραντον, ἀειπάρθενε Θεοτόκε, ὁ Παντουργὸς εὕρηκε, μόνην σαφῶς ἐκ τοῦ αἰῶνος, ἐν ῷ κατοικήσας ἀνεμόρφωσε, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, ὡς φιλάνθρωπος.

Ω ιδ $\dot{\eta}$ ε'.

Ήχος β'. Ό φωτισμός.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ως όλικῶς, ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα τῆς σῆς προνοίας, τὰς εἰρηνοδώρους ἁπλῶν ἀκτῖνας, καὶ σωτηρίους, Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, φρούρησόν με ἐν τῆ εἰρήνη σου σὺ γάρ εἶ ζωή, καὶ εἰρήνη τοῦ σύμπαντος.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τῷ Μωϋσῆ, ἐν τῆ βάτῳ ὡς ὤφθης πυρὸς ἐν εἴδει, Ἅγγελος ἐκλήθης Πατρὸς ὁ Λόγος, τὴν πρὸς ἡμᾶς σου προδηλῶν παρουσίαν,

δι' ἦς πᾶσι σαφῶς ἀνήγγειλας, κοάτος θεαοχίας μιᾶς τοισυπόστατον.

Δόξα.

Ή φυσικήν, συναΐδιον δόξαν ποοβαλλομένη, μοναοχικωτάτη Τοιὰς άγία, τοὺς ἀνυμνοῦντας ὀρθοδόξω σε πίστει, τῆς σῆς δόξης ἰδεῖν ἀξίωσον, ἄναοχον καὶ μίαν αὐγήν τὴν τοισήλιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Συνεκτικός, κατ' οὐσίαν ὑπάρχων ὁ Θεὸς Λόγος, πάντων τῶν αἰώνων ἐν τῆ γαστρί σου, Παρθενομῆτορ, συνεσχέθη ἀφράστως, τοὺς ἀνθρώπους ἀνακαλούμενος, πρὸς τὸ ἑνικὸν τῆς μιᾶς Κυριότητος.

ωιδή ζ'.

Ήχος β'. Έν ἀβύσσω πταισμάτων.

Αγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Θελητὰ τοῦ ἐλέους ἐλέησον, τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας, Θεὲ τρισήλιε, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Θελητὰ τοῦ ἐλέους ἐλέησον, τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας, Θεὲ τρισήλιε, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Δόξα.

Έν ἀφάτω πελάγει χοηστότητος, τὴν ἀπερινόητον τῆς σῆς ἐλλάμψεως, καὶ τριλαμποῦς Θεότητος, φωτοδότιδα αἴγλην μοι βράβευσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Άποὀἡτως Παρθένε ὁ Ύψιστος, ἄνθοωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ τὸν ἄνθοωπον, ὁλικῶς ἐνδυσάμενος, καὶ φωτὶ τοιλαμπεῖ με κατηύγασε.

Κάθισμα.

*Ηχος β'. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Εὐσπλαγχνίας τὸ πέλαγος ἡμῖν ὑφαπλώσας, ὑπόδεῖξαι ἡμᾶς Ἐλεῆμον. Βλέψον εἰς λαὸν τὸν σὲ δοξάζοντα, δέξαι τὰς ἀδὰς τῶν αἰτουμένων σε, Τριὰς μονὰς ἄναρχε· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν τὸν τῶν ὅλων Θεόν, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ήχος β΄. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Εὐσπλαγχνίας κυήσασα πηγήν, συμπαθής σὺ ὑπάρχεις, ἀγαθή Θεοτόκε. Σὺ γὰρ τῶν πιστῶν μόνη ἀντίληψις, σὺ τῶν λυπουμένων ἡ παράκλησις διό σοι νῦν ἄπαντες, ἐν πίστει προσπίπτομεν, εὑρεῖν λύσιν δεινῶν, οἱ πλουτοῦντες μόνην σε βοήθειαν.

'Ωιδή ζ'.

Ήχος β'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ρυθμίζεις ἀεί, τῶν Ἁγγέλων στρατιὰς πρὸς ἀτρεψίαν, μόνος ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, ὁ τρισυπόστατος Κύριος· δεῖξον οὖν κἀμοῦ τὴν καρδίαν, ἀπερίτρεπτον πάντοτε, πρὸς τὸ δοξάζειν σε θερμῶς, καὶ ἀνυμνεῖν εὐσεβῶς.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ύυθμίζεις ἀεί, τῶν Ἁγγέλων στρατιὰς πρὸς ἀτρεψίαν, μόνος ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, ὁ τρισυπόστατος Κύριος δεῖξον οὖν κἀμοῦ τὴν καρδίαν, ἀπερίτρεπτον πάντοτε, πρὸς τὸ δοξάζειν σε θερμῶς, καὶ ἀνυμνεῖν εὐσεβῶς.

Δόξα.

Χοροὶ νοεροί, τῶν ἀΰλων οὐσιῶν ταῖς σαῖς ἀκτῖσι, Θεὲ μονάρχα καὶ τρισήλιε, καταυγαζόμενοι, γίνονται, θέσει δευτερεύοντα φῶτα, ὧν κἀμὲ ταῖς ἐλλάμψεσι, καὶ μετουσίαις δεῖξον φῶς, ὡς φωτουργὸς τριλαμπής.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ίθύνειν ήμᾶς, καὶ ύψοῦν πρὸς οὐρανοὺς μὴ διαλείπης, τοὺς σὲ φιλοῦντας, ὁ δι' ἄφατον φιλανθρωπίαν γενόμενος, ἄνθρωπος ἐν μήτρα Παρθένου, καὶ θεώσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ θρόνω δόξης τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος.

'Ωιδή η'.

'Ηχος β'. Ἰνδάλματος χρυσοῦ.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Άπρόσιτε Τριάς, συναΐδιε συνάναρχε θεαρχία, ή ἀπαράλλακτος ἐν πᾶσι, πλὴν τῶν φωσφόρων ἰδιοτήτων, πᾶσαν πονηρὰν κατάργησον, τῶν ἀντικειμένων βουλήν, καὶ ἐνόχλησιν των δαιμόνων, ἀβλαβῆ τηρῶν με ἀεί, Κύριε πάντων.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Άποόσιτε Τοιάς, συναΐδιε συνάναοχε θεαοχία, ή ἀπαράλλακτος ἐν πᾶσι, πλὴν τῶν φωσφόρων ἰδιοτήτων, πᾶσαν πονηρὰν κατάργησον, τῶν ἀντικειμένων βουλήν, καὶ ἐνόχλησιν των δαιμόνων, ἀβλαβῆ τηρῶν με ἀεί, Κύριε πάντων.

Δόξα.

Σοφῶς καὶ πανσθενῶς, ἀπερίγραπτε τρισήλιε Μοναρχία, ἡ ὑποστήσασα τὸν κόσμον, καὶ συντηροῦσα ἐν ἀλωβήτω τάξει παντελεῖ, ἐνοίκησον τῆ ἐμῆ καρδία, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε ἀσιγήτως, σὺν χοροῖς Ἁγγέλων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Σοφία τοῦ Πατρός, ἀκατάληπτε ἀνέκφραστε Θεοῦ Λόγε, τὴν ἀμετάβλητόν σου φύσιν οὐκ ἀλλοιώσας, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν συμπαθῶς ἀνέλαβες, καὶ τὴν ἑνιαίαν Τριάδα, ἐδίδαξας πάντας σέβειν, ὡς κυριαρχίαν, ἁπάντων τῶν αἰώνων.

'Ωιδή θ'.

Ήχος β΄. Η τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ φωτὸς ἀνάρχου, συνάναρχος Υίὸς φῶς ἐξανέτειλε, καὶ συμφυὲς φῶς πνεῦμα ἐκπορεύεται, ἀποὀρήτως θεοπρεπῶς, ἀρὸρεύστου τῆς γεννήσεως, πιστευομένης ἄμα δέ, καὶ τῆς ἀφράστου ἐκπορεύσεως.

Άγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λάμψον τὰς καρδίας, τρισήλιε Θεότης τῶν ὑμνούντων σε, τῷ τριλαμπεῖ φωτί σου, καὶ δὸς σύνεσιν, τοῦ ἐν πᾶσι κατανοεῖν, καὶ πράττειν τὸ σὸν θέλημα, τὸ ἀγαθόν καὶ τέλειον, καὶ μεγαλύνειν καὶ δοξάζειν σε.

Δόξα.

Άπειρος τῆ φύσει, ὑπάρχων ὡς Θεός, ἄπειρον πέλαγος τῶν οἰκτιρμῶν, ὡς ἔχων κατωκτείρησας, Τριάς πρώτην, οὕτω καὶ νῦν, οἰκτείρησον τοὺς δούλους σου, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σῶσόν με Θεέ μου, παντοίας ἐπηρείας καὶ κακώσεως, ὁ ἐν τρισὶ προσώποις ἀνυμνούμενος, ἀνεκφράστως μοναδικός, Θεὸς καὶ παντοδύναμος, καὶ τὴν σὴν ποίμνην φύλαττε, τῆς Θεοτόκου ταῖς ἐντεύξεσιν.

Εἰ οὐκ ἐτελέσθη ἡ Λιτὴ εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὰ έξῆς:

Ίδιόμελα τῆς Λιτῆς.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου - -

Ήχος α'.

Μυροφόροι γυναῖκες, τῷ τάφῳ τί προσήλθετε; τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα ἐν νεκροῖς; Ἀνέστη ὁ Κύριος, θαρσεῖτε, βοặ ὁ Άγγελος.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου - - -

Ίδιόμελον. Ήχος α΄.

Μετὰ φόβου ἦλθον αἱ Γυναῖκες, ἐπὶ τὸ μνῆμα, ἀρώμασι τὸ σῶμά σου μυρίσαι σπουδάζουσαι, καὶ τοῦτο μὴ εύροῦσαι, διηπόρουν πρὸς ἀλλήλας, ἀγνοοῦσαι τὴν Ανάστασιν άλλ' ἐπέστη αὐταῖς Άγγελος, καὶ εἶπεν Ἀνέστη Χριστός, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Πεντηκοσταφίου - - - Ἰδιόμελον. Ἡχος α'.

Ήλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, ζητοῦσαι τὸν Κύριον, καὶ τὸν ἄγγελον εἶδον ώσεὶ ἀστραπήν, καθεζόμενον ἐπὶ τὸν λίθον, καὶ λέγοντα αὐταῖς. Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν

τεθνεώτων; ἀνέστη, καθώς εἶπεν ἐν Γαλιλαία αὐτὸν εύρήσετε, πρὸς ὃν βοήσωμεν ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκοῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου - - -

Ἰδιόμελον. Ἡχος πλ. β΄.

Ήιτήσατο Ἰωσὴφ τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέθετο ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ. ἔδει γὰρ αὐτὸν ἐκ τάφου ὡς ἐκ παστάδος προελθεῖν, ὁ συντρίψας κράτος θανάτου, καὶ ἀνοίξας πύλας Παραδείσου ἀνθρώποις, δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου -

$^{\circ}$ Ηχος πλ. β'.

Ό ποιητής καὶ λυτρωτής μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθών, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας, τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε• διό σοι Πάναγνε, ώς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε καὶ Παρθένω άληθως, βοώμεν άσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Άγγέλου. Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τριαδικά Μεγαλυνάρια

Τοῦ Ώρολογίου - - -

Ήχος β'.

Άξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τὴν ὑπέρθεον ύμνεῖν Τριάδα, Άναρχον Πατέρα καὶ παντουργόν, Συνάναρχον Λόγον, πρὸ αλώνων ἐκ τοῦ Πατρός, ἀξορεύστως τεχθέντα, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκπορευόμενον.

Άξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τοῦ δοξάζειν σε τὸν Θεὸν Λόγον. Όν φρίττει καὶ τρέμει τὰ Χερουβείμ, καὶ δοξολογοῦσιν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον

ἐκ τάφου, Χοιστὸν τὸν ζωοδότην, φόβφ δοξάσωμεν.

Ύμνήσωμεν πάντες θεοποεπῶς, ἄσμασιν ἐνθέοις, τὸν Πατέοα καὶ τὸν Υίόν, καὶ Πνεῦμα τὸ θεῖον, τοισυπόστατον κράτος, τὴν μίαν Βασιλείαν, καὶ Κυριότητα.

Ἐκ νεκοῶν ἰδοῦσα τὸν σὸν Υίόν, ἄχραντε Παρθένε, ἀναστάντα θεοπρεπῶς, χαρᾶς ἀνεκφράστου, ἡ κτίσις ἐπληροῦτο, αὐτὸν δοξολογοῦσα, καὶ σὲ γεραίρουσα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Άγιος ὁ Θεός, ἄγιος Ἰσχυρός, ἄγιος Άθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τοιάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύοιε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαοτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώοησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτες ήμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐςανοῖς, άγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ώς ἐν οὐςανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄςτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμεςον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ

εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειοασμόν, ἀλλὰ οῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υίοῦ καὶ τοῦ Αγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Άπολυτίκιον.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου - -

Ήχος β'.

Ό εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελών, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾳ, εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ, κηδεύσας ἀπέθετο ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Έν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ό ἀναστὰς ἐκ νεκοῶν, Χοιστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς ποεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου άγίας αὐτοῦ Μητρός, (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν άγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθοωπος.

Εὐξώμεθα ύπὲο εἰοήνης τοῦ κόσμου. (Κύριε, ἐλέησον.)

Υπες τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ύπὲς τοῦ (ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

Υπέο τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.

Υπέρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.

Υπεο τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Υπερ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

Υπέο τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ήμᾶς.

Υπεο τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὕχεσθαι ὑπὲο αὐτῶν.

Ύπὲο ἀναὀῥύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ύπες τῶν ἐν θαλάσση καλῶς πλεόντων.

Ύπὲο τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲο εὐφοοίας τῶν καοπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲς πάντων τῶν ποοαναπαυσαμένων πατέςων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὀρθοδόξων.

Εἴπωμεν καὶ ὑπὲο ἑαυτῶν, τὸ Κύοιε, ἐλέησον. Κύοιε, ἐλέησον. Κύοιε, ἐλέησον.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

(Άμήν.)